Dosarul nr. 4-25126451-12-4-03092025 (4-2182/2025)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul – Veaceslav Cernalev

grefierului: Cristina Macovei;

în lipsa: făptuitorului *****Alexandr, precum și a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cîșlaru Aureliu, în privința cărora s-au întreprins măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală.

Examinând în ședință publică cauza contravențională pornită în privinţa cet. *****Alexandr, *născut la *****, IDNP *****, domiciliat în UTA Găgăuzia, *****,* care se învinuiește în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, –

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit procesului – verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 169280 din 23 august 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cîșlaru Aureliu, cet. *****Alexandr se învinuiește în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 23 august 2025, ora 15:58 min., aflându-se în mun. Chișinău, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 75, într-un loc public, nu s-a subordonat cu rea-voință, la cerințele legitime a colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept și opunea rezistență fizică.

2. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cîșlaru Aureliu, citat legal despre locul, data și ora examinării contestației, la adresa electronica a instituției pe care o reprezintă, nu s-a prezentat în judecată, astfel încât, cu trimitere la prevederile articolelor 455 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit cărora, absența agentului constatator, citat în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale, s-a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

3. Persoana în privința căreia s-a pornit procesul contravențional *****Alexandr, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală pe adresa indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție și în materialele cauzei contravenționale, nu s-a prezentat la ședința de judecată, iar instanța a apreciat că în speță s-au întreprins măsurile necesare și de

rigoare privind citarea legală și, corespunzător, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus posibil ca judecarea cauzei contravenţionale să aibă loc în absenţa făptutorului şi remiterea copiei de pe hotărâre în adresa acesteia.

4. Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

5. Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

6. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională, prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

7. Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute și relative, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

8. În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

9. La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

10. În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că „constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”.

11. Conform art. 375 din Codul contravențional: „(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

12. Reieșind din normele vizate, dar şi analizînd circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de sancționare întocmit în privința lui *****Alexandr.

13. Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

14. Conform prevederilor art. 336 alin. (1) Cod contravențional, nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere a ordinii publice şi de combatere a criminalităţii, se sancţionează cu amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore.

15. După prevederile art. 353 alin. (1) Cod contravențional, ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a

hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, exprimată prin acţiune, verbal sau în scris, se sancţionează cu amendă de la 10 la 25 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

16. Conform prevederilor art. 25 al Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului din 27.12.2012, la care face trimitere agentul constatator în actul de învinuire, în realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are următoarele împuterniciri (2) cerinţele legale ale poliţistului înaintate în procesul exercitării atribuţiilor de serviciu sînt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice şi juridice; (3) neîndeplinirea cerinţelor legale ale poliţistului, precum şi alte acţiuni sau inacţiuni ce împiedică exercitarea atribuţiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislaţie.

17. În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI07 169280 din 23 august 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cîșlaru Aureliu, cet. *****Alexandr se învinuiește în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 23 august 2025, ora 15:30 min., aflându-se în mun. Chișinău, pe bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 75, într-un loc public, nu s-a subordonat cu rea-voință, la cerințele legitime a colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept și opunea rezistență fizică.

18. Pentru constatarea existenței contravențiilor imputate făptuitorului *****Alexandr şi constatarea vinovăției, de către agentul constatator a fost propuse următoarele înscrisuri:

- procesul–verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI07 169280 din 23 august 2025, întocmit în privința făptuitorului *****Alexandr, în baza art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) din Codul contravențional (f.d. 3);

- raportul inspectorului perincipal al Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Cîșlaru Aureliu, potrivit căruia, împreună cu colegul de serviciu, fiind implicați în serviciu de menținerea ordinii publice în cadrul echipajului mobil, unde a descris succint cele întâmplate vis-a-vis de cele întâmplate cu cet. *****Alexandr (f.d. 4);

- proces verbal de audiere a contraventientului din 23 august 2025, din conținutul cărui rezultă că *****Alexandr, folosindu-se de drepturile sale procedurale a refuzat să dea careva explicații (f.d. 5);

- raportul din 25 august 2025, prin care agentul constatator Cîșlaru Aureliu a informat Șeful Inspectoratului de Poliție Centru despre evenimentele din 23 august 2025, în legătură cu materialul înregistrat sub nr. 13365, precum și despre deciziia adoptată.

19. Aşadar, instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a prezentat nici o probă în vederea susținerii poziției sale, precum că făptuitorul *****Alexandr a comis nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drep, a opus rezistență și a ultragiat colaboratorii organelor de drept.

20. De altfel, din raportul inspectorului principal Cîșlaru Aureliu dar și din conținutul procesului verbal de consemnare a declarațiilor acestuia, nu se constată careva acțiuni manifestate de către *****Alexandr cu scopul neexecutării cerinţelor legale ale poliţistului Cîșlaru Aureliu înaintate în procesul exercitării atribuţiilor de serviciu, prevăzute la art. 25 al Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului din 27.12.2012, la care face trimitere agentul constatator în actul de învinuire și care să atragă după sine răspunderea stabilită de legislaţie în baza art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

21. Cu referire la aceste înscrisuri, instanța de judecată consideră necesar de a face trimitere și la prevederile articolului 425 alin. alin. (1) – (2) din Codul contravențional, care prevede că, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

22. Instanța de judecată reține că, în procesul de acumulare a probelor și mijloacelor de probă, în conformitate cu normele Codului contravențional, menite să stabilească vinovăția făptuitorului *****Alexandr, agentul constatator a eșuat în mod evident, întrucât, în afara procesului-verbal cu privire la contravenție, nesusținut de alte dovezi, la materialele cauzei contravenționale nu există nicio probă care să răstoarne prezumția de nevinovăție a lui *****Alexandr și să ofere certitudine cu privire la existența circumstanțelor reținute de agentul constatator în procesul-verbal, referitoare la comiterea contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) Cod contravențional.

23. Aşadar, instanța de judecată atestă inexistența elementelor probante în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulată, or calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o

prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

24. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de către agentul constatator și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. Trifan Carolina.

25. Astfel, cu privire la contravențiile a căror comitere a fost reținută în sarcina cet. *****Alexandr, instanţa a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenție, prin probe certe şi de netăgăduit, așa încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional acţionează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

26. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

27. În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că de către agentul constatator, în susținerea acuzării contravenționale așa cum a fost formulată, nu a fost anexată nici o probă decisivă și sigură care ar confirma situația descrisă în procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în asemenea situație, instanța de judecată este în imposibilitate să constate realitatea obiectivă care a avut loc.

28. Din aceste considerente, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenţei,

concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, acuzația făptuitorului de comitere a contravențiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, cât și nu corespunde circumstanțelor faptice ale cauzei contravenționale.

29. La caz, urmează a se face referire inclusiv la dispozițiile art. 375 alin. alin. (1), (2) şi alin. (3) din Codul contravențional, potrivit cărora persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

30. După prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanţa încetează procesul contravenţional.

31. În încheiere, instanța de judecată determină că, în lipsa unor probe pertinente, concludente şi utile, cet. *****Alexandr nu poate fi găsit vinovată de săvârșirea contravențiilor imputate, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

32. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 400, 441 alin. (1) lit. a), 442, 460, și art. art. 461 – 462 din Codul contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința cet. *****Alexandr, *născut la *****, IDNP *****,* învinuit de săvârşirea contravenţiilor prevăzute de art. 336 alin. (1) și art. 353 alin. (1) din Codul contravenţional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Președintele şedinţei,
judecătorul Veaceslav CERNALEV